ِّأَنْصُتِى إِلَىَّ أَيَّتُهَا الْجَزَائِرُ وَلْتُجَدِّدِ الْقَبَائِلُ قُوَّةً. لِيَقْتَرِبُوا ثُمَّ يَتَكَلَّمُوا. لِنَتَقَدَّمْ مَعاً إِلَى الْمُحَاكَمَةِ. ُمَنْ أَنْهَضَ مِنَ الْمَشْرِقِ الَّذِي يُلاَقِيهِ النَّصُّرُ عِنْدَ رِجْلَيْهِ. دَفَعَ أَمَامَهُ أَمَماً وَعَلَى ۚ مُٰلُوكِ سَلَّطَهُ. جَعَلَهُمْ كَالتُّرَابِ بِسَيْفِهِ وَكَالْقَشِّ يَسْلُكُهُ بِرِجْلَيْهٍ. 4َمَنْ فَعَلَ وَصَنَعَ دَاعِياً الأَجْيَالَ مِنَ ٱلَّبَدْءِ. أَنَا الرَّبُّ الأَوَّلُ، وَمَعَ الآخِرِينَ أَنَا هُوَ ۚ نَظَرَتِ الْجَزَائِرُ فَخَافَتْ. أَطْرَافُ الأَرْضِ ارْتَعَدَتِ. اقْتَرَبَتْ وَجَاءَتْ. ُكُلُّ وَاحِد يُسَاعِدُ صَاحِبَهُ وَيَقُولُ لأَخِيه، تَشَدَّدْ. ۖ فَشَدَّدَ النَّجَّارُ الصَّائِغَ. الصَّاقِلُ بِالْمِطْرَقَةِ الضَّارِبَ عَلَى السَّنْدَانِ، قَائلاً عَـن الالْحَـام، هُــة حَتِّـدٌ. فَمَكَّنَـهُ بِمَسَـامِيرَ حَتَّـي لاَ يَتَقَلْقَلَ. ۚ وَأَمَّا ۖ أَنْتَ يَا إِسْرَائِيلُ عَبْدِي، يَا يَعْقُوبُ الَّذِي اخْتَرْتُهُ، نَسْلَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِي، ْالَّذِي أَمْسَكْتُهُ مِنْ أَطْرَافِ الأرْضِ، وَمِنْ أَقْطَارِهَا دَعَوْتُهُ، وَقُلْتُ لَكَ، أَنْتَ عَبْدي. اخْتَرْ ثُكَ وَلَمْ أَرْ فُطْكَ 10 لاَ تَخَفْ لأَبِّي مَعَكَ. لاَ تَتَلَفَّتْ لأَبِّي إِلَهُكَ. قَدْ أَيَّدْتُكَ وَأَعَنْتُكَ وَعَضَدْتُكَ بِيَمِينِ بِرِّى. أَإِلَّهُ سَيَخْزَى وَيَخْجَلُ جَمِيعُ الْمُغْتَاظِينَ عَلَيْكَ. يَكُونُ كَلاَ شَيْءٍ مُخَاصمُوكَ وَيَبيدُونَ. 21 ثُفَتِّشُ عَلَى مُنَازِعِيكَ وَلاَ تَجِدُهُمْ. يَكُونُ مُحَارِبُوكَ كَلاَ شَيْءِ وَكَالْعَدَمِ.¹¹لأَنَّى أَنَا الِرَّاثُّ إِلَهُكَ الْمُمْسكُ بِيَمِينكَ، الْقَائِلُ لَكَ، لاَ تَخَفْ. أَنَا أَعِينُكَِ. ۖ الْا تَخَفْ يَا دُودَةَ يَعْقُوبَ، يَا شَرْدَمَةَ إِسْرَائِيلَ. أَيَا أَعِينُكَ َ يُقُولُ الرَّتُّ، وَفَادِيكَ قُدُّوسُ إِسْرَائِيلَ. 15 هَئَنَذَا قَدْ حَعَلْتُكَ نَوْرَجاً مُحَدَّداً جَدِيداً ذَا أَسْنَانَ. تَدْرُسُ الْجِبَالَ وَتَسْحَقُهَا وَتَجْعَـلُ الآكَـامَ كَالْعُصَافَـة. أَتُذَرِّيهَـا فَالرِّــحُ تَحْملُهَـا وَالْعَاصِفُ تُبَدِّدُهَا، وَأَنْتَ تَبْتَهِجُ بِالرَّبِّ. بِقُدُّوسِ إِسْرَائِيلَ تَفْتَخِرُ. 1 أَلْبَائِسُونَ وَالْمَسَاكِينُ طَالِبُونَ مَاءً وَلاَ يُوجَدُ. لسَانُهُمْ مِنَ الْعَطَشِ قَدْ يَبِسَ. أَنَا الرَّبُّ أَسْتَجِيبُ لَهُمْ. ُ أَفْتَحُ عَلَى الْهِضَابِ أَنْهَارِ أَ، الْهِضَابِ أَنْهَارِ أَ، وَفِي وَسَطِ الْبِقَاعِ يَنَابِيعَ. أَجْعَلُ الْقَفْرَ أَجَمَةَ مَاءٍ، وَالأَرْضَ الْيَابِسَةَ مَفَاجِرَ مِيَاهِ.¹¹أَجْعَلُ فِي الْبَرِّيَّةِ الأَرْزَ وَالسَّنْطَ وَالآسَ وَشَجَرَةَ الزَّيْتِ. أَضَعُ فِي الْبَادِيَةِ السَّرْوَ وَالسِّنْدِيَانَ وَالشَّرْبِينَ مَعاً.²⁰لِيَنْظُرُوا وَيَعْرِفُوا وَيَتَنَبَّهُوا وَيَتَأَمَّلُوا مَعاَ أَنَّ يَدَ الرَّبِّ فَعَلَتْ هَذَا وَقُدُّوسَ إِسْرَائِيلَ أَنْدَعَهُ 21 قَدِّمُوا دَعْوَاكُمْ يَقُولُ الرَّبُّ. أَحْصِرُوا حُجَجَكُمْ تَقُولُ، مَلكُ نَعْقُوتَ. 22 لِيُقَدِّّمُوهَا وَيُخْبِرُونَا بِمَا سَيَعْرِضُ. مَا هِيَ الْأَوَّلِيَّاتُ. أَخْبِرُوا فَنَجْعَلَ عَلَيْهَا قُلُوبِنَا وَنَعْرِفَ آخِرَتَهَا، أَوْ أَعْلِمُونَا الْمُسْتَقْبِلاَتِ. 23 أَخْبِرُوا بِالآتِيَاتِ فِيمَا بَعْدُ فَنَعْرِفَ أَنَّكُمْ آلِهَةٌ، وَافْعَلُوا خَيْراً أَوْ شَرّاً فَنَلْتَفِتَ

¹Laß die Inseln vor mir schweigen und die Völker sich stärken! Laß sie herzutreten und nun reden: laßt uns miteinander rechten! Wer hat den Gerechten vom Aufgange erweckt? Wer rief ihn, daß er ging? Wer gab die Heiden und Könige vor ihm dahin, daß er ihrer mächtig ward, und gab sie seinem Schwert wie Staub und seinem Bogen wie zerstreute Stoppeln, daß er ihnen nachjagte und zog durch mit Frieden und ward des Wegs noch nie müde? Wer tut's und macht es und ruft alle Menschen nacheinander von Anfang her? Ich bin's, der HERR, der Erste und der Letzte. Da das die Inseln sahen, fürchteten sie sich, und die Enden der Erde erschraken: sie nahten und kamen herzu. Einer half dem andern und sprach zu seinem Nächsten: Sei getrost! Der Zimmermann nahm den Goldschmied zu sich und machten mit dem Hammer das Blech glatt auf dem Amboß und sprachen: Das wird fein stehen! und hefteten's mit Nägeln, daß es nicht sollte wackeln.8Du aber, Israel, mein Knecht, Jakob, den ich erwählt habe, du Samen Abrahams, meines Geliebten, der ich dich gestärkt habe von der Welt Enden her und habe dich berufen von ihren Grenzen und sprach zu dir: Du sollst mein Knecht sein; denn ich erwähle dich, und verwerfe dich nicht, 10 fürchte dich nicht, ich bin mit dir; weiche nicht, denn ich bin dein Gott; ich stärke dich, ich helfe dir auch, ich erhalte dich durch die rechte Hand meiner Gerechtigkeit. 11 Siehe, sie sollen zu Spott und zu Schanden werden alle, die dir gram sind; sie sollen werden wie nichts; und die Leute, die mit dir hadern, sollen

Isaiah 41

umkommen, 12 daß du nach ihnen fragen möchtest, und wirst sie nicht finden. Die Leute, die mit dir zanken, sollen werden wie nichts; und die Leute, die wider dich streiten, sollen ein Ende haben. 13 Denn ich bin der HERR, dein Gott, der deine rechte Hand stärkt und zu dir spricht: Fürchte dich nicht, ich helfe dir! 14 So fürchte dich nicht, du Würmlein Jakob, ihr armer Haufe Israel. Ich helfe dir, spricht der HERR, und dein Erlöser ist der Heilige in Israel. 15 Siehe, ich habe dich zum scharfen. neuen Dreschwagen gemacht, der Zacken hat, daß du sollst Berge zerdreschen und zermalmen und die Hügel zu Spreu machen. 16 Du sollst sie zerstreuen, daß sie der Wind wegführe und der Wirbel verwehe. Du aber wirst fröhlich sein über den HERRN und wirst dich rühmen des Heiligen in Israel. ¹⁷Die Elenden und Armen suchen Wasser, und ist nichts da; ihre Zunge verdorrt vor Durst. Aber ich, der HERR, will sie erhören; ich, der Gott Israels, will sie nicht verlassen. 18 Sondern ich will Wasserflüsse auf den Höhen öffnen und Brunnen mitten auf den Feldern und will die Wüste zu Wasserseen machen und das dürre Land zu Wasserguellen; ¹⁹ich will in der Wüste geben Zedern, Akazien, Myrten und Kiefern; ich will dem Gefilde geben Tannen, Buchen und Buchsbaum miteinander, 20 auf daß man sehe und erkenne und merke und verstehe zumal. daß des HERRN Hand habe solches getan und der Heilige in Israel habe solches geschaffen.²¹So lasset eure Sache herkommen, spricht der HERR; bringet her, worauf ihr stehet, spricht der König in Takob.²²Lasset sie herzutreten und uns

وَنَنْطُرَ مَعاً. 24 هَا أَنْتُمْ مِنْ لاَ شَيْءٍ، وَعَمَلُكُمْ مِنَ الْعَدَمِ. رِجْسُ هُوَ الَّذِي يَخْتَارُكُمْ. 25 قَدْ أَنْهَضْتُهُ مِنَ الشِّمَالِ رِجْسُ هُوَ الَّذِي يَخْتَارُكُمْ. 2قَدْ أَنْهَضْتُهُ مِنَ الشِّمَالِ فَأَتَى. مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ يَدْعُو بِاسْمِي. يَأْتِي عَلَى الْمِلْاطِ وَكَخَرَّافٍ يَدُوسُ الطَّينَ. 26 مَنْ أَخْبَرَ مِنَ الْبَدْءِ حَتَّى نَعْرِفَ، وَمِنْ قَبْلِ حَتَّى نَعُولَ، هُوَ أَخْبَرَ مِنَ الْبَدْءِ حَتَّى نَعْرِفَ، وَمِنْ قَبْلٍ حَتَّى نَعُولَ، هُوَ مَادِقٌ. لاَ مُخْبِرُ وَلاَ مُسْمِعُ وَلاَ سَامِعُ أَقْوَالَكُمْ. 21 أَنَا أَوَّلاَ فُلْمَ فَلْكُمْ فَيَرُكُونَ عَلَى الْمُعْلَى وَلْمُومِنَ مَلْمِكُمْ وَمَلْمُ مَا لَهُ مُ وَلاَ سَامِعُ أَقُوالَكُمْ . عَلْمُ لَلْمُ مُنْمَلِكُ مُنْمَالًا مُنْ وَمِنْ هَوْلُورُ شَلِيمَ جَعَلْتُ مُ مُشِيرً حَتَّى أَسْأَلَهُمْ فَيَرُدُّونَ كَلِمَةً . 29 مَنْ مَكُلُومُ وَمَسْبُوكَانُهُمْ رِيحُ وَخَلاَءٌ.

Isaiah 41

verkündigen, was künftig ist. Saget an, was zuvor geweissagt ist, so wollen wir mit unserm Herzen darauf achten und merken, wie es gekommen ist; oder lasset uns doch hören, was zukünftig ist!²³Verkündiget uns, was hernach kommen wird, so wollen wir merken, daß ihr Götter seid. Wohlan, tut Gutes oder Schaden, so wollen wir davon reden und miteinander schauen.²⁴Siehe, ihr seid aus nichts, und euer Tun ist auch aus nichts; und euch wählen ist ein Greuel.²⁵Ich aber erwecke einen von Mitternacht, und er kommt vom Aufgang der Sonne. Er wird meinen Namen anrufen und wird über die Gewaltigen gehen wie über Lehm und wird den Ton treten wie ein Töpfer. 26 Wer kann etwas verkündigen von Anfang? so wollen wir's vernehmen, oder weissagen zuvor? so wollen wir sagen: Du redest recht! Aber da ist kein Verkündiger, keiner, der etwas hören ließe, keiner, der von euch ein Wort hören möge.²⁷Ich bin der erste, der zu Zion sagt: Siehe, da ist's! und Jerusalem gebe ich Prediger. 28 Dort aber schaue ich, aber da ist niemand; und sehe unter sie, aber da ist kein Ratgeber; ich fragte sie, aber da antworteten sie nichts.²⁹Siehe, es ist alles eitel Mühe und nichts mit ihrem Tun: ihre Götzen sind Wind und eitel.